

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Radę zasad odnoszących się do ochrony danych.
4. Zarzut czwarty dotyczący uchybienia przez Radę obowiązkowi zapewnienia skarżącemu prawa do obrony oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej.
5. Zarzut piąty dotyczący nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego naruszenia przez Radę praw podstawowych skarżącego, w tym prawa do poszanowania własności, prawa do prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawa do ochrony dobrego imienia.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2014 r. – ECFA i IEP przeciwko Komisji i EACEA

(Sprawa T-724/14)

(2015/C 007/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: European Childrens Fashion Association (ECFA) (Walencja, Hiszpania) i Instituto de Economía Pública, SL (IEP) (Walencja) (przedstawiciel: A. Haegeman, adwokat)

Strony pozwane: Komisja Europejska i Agencja Wykonawcza do spraw Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji – nieformalnego pisma – z dnia 1.8.2014 r., a także noty obciążeniowej nr 3241401420 z dnia 5 sierpnia 2014 r.;
- nakazanie stronie przeciwnej unieważnienia noty obciążeniowej nr 3241401420 z dnia 5 sierpnia 2014 r., jako sprzecznej z postanowieniami umownymi oraz przepisami ustawowymi i wykonawczymi;
- uznanie decyzji – nieformalnego pisma z dnia 1.8.2014, a także noty obciążeniowej nr 3241401420 z dnia 5 sierpnia 2014 r. za sprzeczne ze zobowiązaniami umownymi strony przeciwnej oraz za nieważne;
- uznanie za bezpodstawną co najmniej wierzytelności ujętej w notcie obciążeniowej nr 3241401420;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty noty obciążeniowej nr 3241401420;
- w razie konieczności, nie naruszając praw stron, wyznaczenie eksperta na podstawie art. 63 i 64 regulaminu postępowania;
- oddalenie wszelkich wystosowanych przez stronę przeciwną żądań zapłaty wspomnianej noty obciążeniowej nr 3241401420 i w razie konieczności nakazanie stronie przeciwnej zwrotu na rzecz strony skarżącej każdej kwoty, która stanowiła jakkolwiek zapłatę na rzecz Komisji, czy to bezpośrednio czy też poprzez potrącenie, a dotyczy to zasadniczo odsetek i ewentualnych kwot dodatkowych;
- w razie konieczności i w zakresie, w jakim naruszenia postanowień umownych popełnione przez stronę przeciwną spowodowały powstanie szkody u strony skarżącej, nakazanie stronie przeciwnej wypłaty na rzecz strony skarżącej odszkodowania, w szczególności i w zakresie w jakim zapłaty lub potrącenia obciążające stronę skarżącą zostały uzyskane poprzez nakazanie jej zwrotu;

- potwierdzenie wobec strony skarżącej, że obecnie to ostatnie żądanie jest ograniczone tymczasowo do JEDNEGO euro od sumy wynoszącej 82 378,81 EUR z zastrzeżeniem podwyższenia lub obniżenia tej kwoty w toku postępowania i z zastrzeżeniem podwyższenia odsetek wyrównawczych, a co najmniej odsetek przewidzianych w umowie, wynoszących 3,65 %;
- obciążenia strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zobowiązań umownych, obowiązku uzasadnienia, prawa do obrony, ogólnej zasady przestrzegania obowiązku staranności i obowiązku proporcjonalności, a także nadużycia władzy, naruszenia obowiązku lojalności i dobrej wiary przy wykonywaniu zobowiązań umownych, naruszenia art. II.19.3 umowy „grant agreement” i naruszenia ogólnej zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i ogólnych reguł interpretacji umów w zakresie, w jakim decyzja o nakazaniu zwrotu części kwoty wypłaconej na rzecz ECFA opierała się wyłącznie na wynikach audytu i nie posiadała innego uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady kontrydiktoryjności i prawa do obrony, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ogólnej zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz ogólnych reguł interpretacji umów w zakresie, w jakim ECFA nie została wezwana ponownie do przedstawienia dokumentów w celu ustalenia kwalifikowalności podważonych kosztów, mimo że stworzono u niej przekonanie, że będzie mogła to uczynić na późniejszym etapie postępowania.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zobowiązań umownych, obowiązku uzasadnienia, prawa do obrony, ogólnej zasady przestrzegania obowiązku staranności i obowiązku proporcjonalności, a także nadużycia władzy, naruszenia obowiązku lojalności i dobrej wiary przy wykonywaniu zobowiązań umownych oraz postanowień umownych dotyczących zawartej umowy dotyczącej subwencji, a w szczególności naruszenia art. II.14 umowy „grant agreement”, ogólnych zasad w zakresie audytu, zasady wykonywania umów w dobrej wierze i zakazu nieuczciwego stosowania warunków umownych, a także ogólnej zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i ogólnych reguł interpretacji umów.

Strony skarżące podnoszą, że strony pozwane przypisują sobie prawo do interpretowania rozpatrywanej umowy zgodnie z ich wolą, z naruszeniem wyraźnych postanowień przewidujących obowiązek subwencionowania świadczeń rzeczywiście dokonanych i kwalifikowalnych kosztów.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2014 r. – Novar przeciwko OHIM

(Sprawa T-726/14)

(2015/C 007/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Novar GmbH (Albstadt, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat R. Weede)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanego urzędu kwoty 2 498,00 EUR wraz z odsetkami w wysokości 5 % podstawowej stopy procesowej od momentu zawiśnięcia sporu;
- obciążenie pozwanego urzędu kosztami postępowania, w tym kosztami reprezentacji procesowej skarżącej.